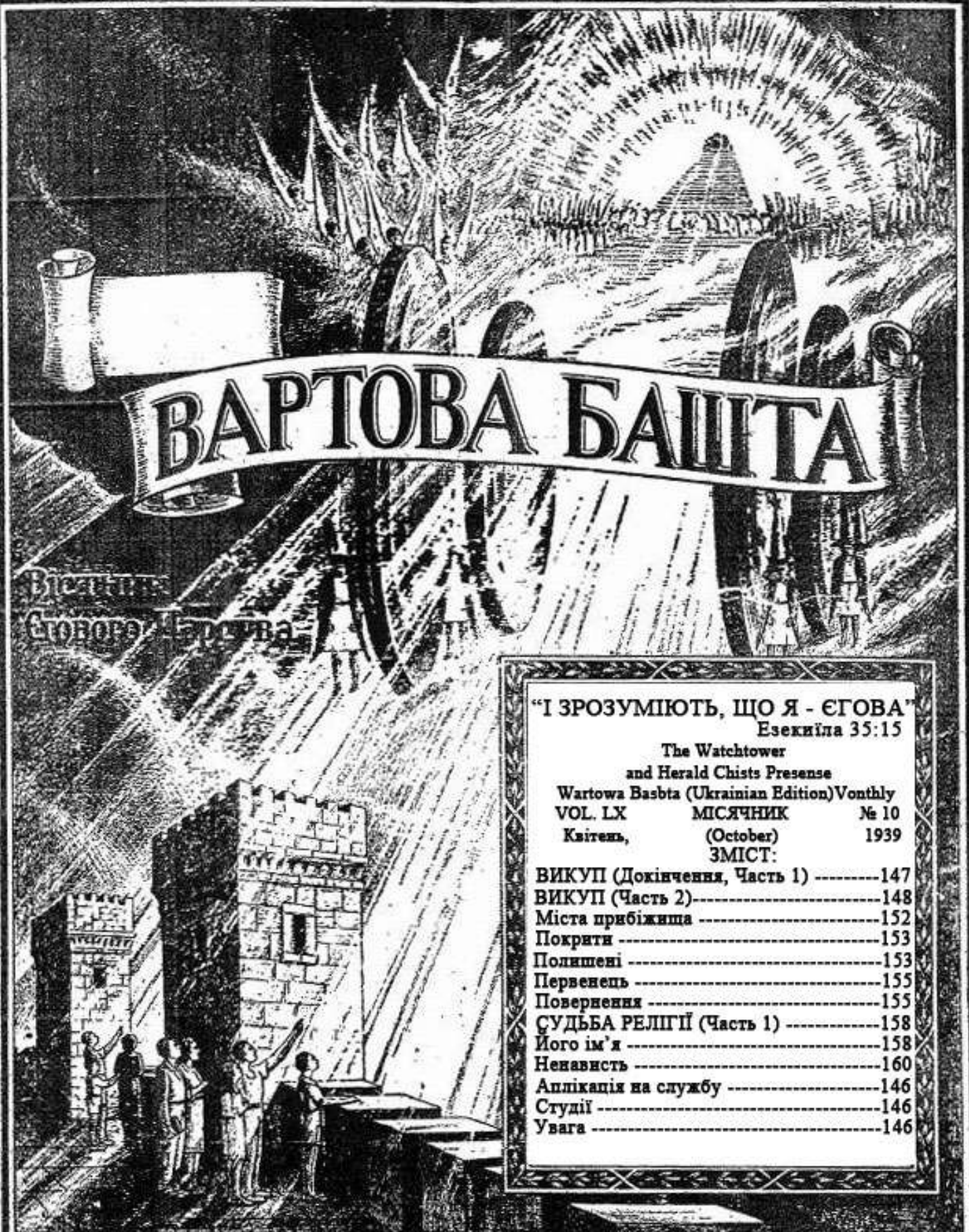

ВАРТОВА БАШТА

Вісник
Єгипетського Царства

"І ЗРОЗУМІЮТЬ, ЩО Я - ЄГОВА"
Езекиїла 35:15

The Watchtower
and Herald Chists Presense

Wartowa Basbta (Ukrainian Edition) Vonthly

VOL. LX МІСЯЧНИК № 10

Квітень, (October) 1939

ЗМІСТ:

ВИКУП (Докінчення, Часть 1) -----	147
ВИКУП (Часть 2) -----	148
Міста прибіжища -----	152
Покрити -----	153
Полишені -----	153
Первенець -----	155
Повернення -----	155
СУДЬБА РЕЛІГІЇ (Часть 1) -----	158
Його ім'я -----	158
Ненависть -----	160
Аплікація на службу -----	146
Студії -----	146
Увага -----	146

"ВИ СВІДКИ З МЕНЕ ЩО Я - БОГ ГОВОРИТЬ ЄГОВА" - Іса. 43:12

Published Monthly By
WATCH TOWEK BIBLE & TRACT SOCIETY
117 Adams Street - Brooklyn, N. Y., U. S. A.
OFFICERS

J. F. RUTHERFORD President W. E. VAN AMBERCHEN Secretary

“Діти твої навчатиме сам Господь, і великий мир і гаразд
буде проміж синами твоїми. – Ісаї 54:13

СВЯТЕ ПИСЬМО ВИРАЗНО УЧИТЬ

ЩО ЄГОВА є єдиний правдивий Бог, перебуваючий од віків до віків, Сотворитель неба й землі, Датель життя для усіх сотворінь; що Льогос був початком Його творива й активним слугою в творенні всіх річей; що той Льогос тепер Господь Ісус Христос у славі, одягнений у всяку силу на небі й на землі, і тепер є головним виконавчим Чиновником замірів Бога Єгови.

ЩО БОГ створив землю для чоловіка, сотворив совершенного чоловіка для землі і поставив його на ній; що чоловік добровільно переступив Божий закон і був засуджений на смерть; що задля Адамового гріха всі люди родяться грішниками і без права до життя.

ЩО ІСУС стався чоловіком, і чоловік Ісус перетерпів смерть, щоби набути викупну ціну для всього роду людського; що Бог воскресив Ісуса до Божественної природи й вислав Його понад усякі творива й понад усі імена і одягнув Його у всяку силу і владу.

ЩО ОРГАНІЗАЦІЯ ЄГОВИ називається Сион, і що Ісус Христос є Головою її і правильним царем світа; що помазані й вірні послідователі Ісуса Христа – се діти Сиону, члени Єгової організації і Його свідки, котрих задача й привилей є свідкувати про найвищість Єгови, голосити про Його заміри взглядом людства, про які навчає Біблія, й нести оwoчі царства всім, що бажають слухати.

ЩО СВІТ скінчився й Єгова посадив Господа Ісуса Христа на престолі влади, котрий скинув Сатану з неба й зачав установляти Боже царство на землі.

ЩО ПОМІЧ і благословенства для народів землі можуть прийти лише через царство Єгови від владою Христа, котре то царство вже тепер зачалось; що незадовго Господь знищить сатанську організацію і установить справедливість на землі, і що в тім царстві всі, що будуть послухати справедливого закону, будуть привернені і будуть жити вічно на землі.

АПЛІКАЦІЯ НА СЛУЖБУ

Товариство бажає відновити всі аплікації на службу в Брукліні. Отже кожда одиниця із помазаних або Йонадабів, котра є вповні посвячена Господеві і бажає знаходитись в службі Його організації, всякі такі прошені написати поштовою картку до Товариства, питаючи за питанником, котрий буде висланий на вашу просьбу.

СТУДІЯ

Не раз той, що руководить студією не може зсумувати питання під розвагою. Через сю причину, всі питання на студії повинні відноситися до параграфу, котрий є під розвагою, а всякого часу параграф повинен бути по дискусії, яко зсумування всіх питань. Ся метода студіювання повинна бути ужита при студії Вартової Башти як рівно ж і книжок й книжечок.

УВАГА

Від коли Товариство видає журнал “Вістник Потіхи”, від тоді до бюро приходять багато листів, в котрих деякі браття, а переважно ті, що отримують “Вартову Башту”, просять, щоби Вістник Потіхи також вислати їм даром. Бажаємо

МІСІЯ (ЖУРНАЛА)

Сей журнал виходить в тій цілі, щоби допомогти людям пізнати Бога Єгову і Його заміри, як про се навчає Біблія. Він містить в собі науку Святого Письма для помочи свідків Єгови. Він уможлиблює систематичне студіювання Біблії для всіх своїх читачів і старається о іншу літературу, яко поміч в таких студіях. Він поміщує відповідний матеріал для проповідування через радіо й для інших знарядів публичного научення з Святого Письма.

Він точно тримається Біблії, яко авторитету своєї науки. Він цілковито вільний й відділений від усіх партій, сект або світських організацій. Він цілковито і безвиїмово стоїть на стороні царства Бога Єгови під правлінням Христа, Його любого Царя. Він не прибирає догматичної міни, а радше заохочує до уважного і критичного розслідування свого змісту в світлі св. Письма. Він не мішається в жадні суперечности, ані його сторінки не отворені для персональних справ.

Річна передплата

Річна передплата в Злучених Державах виносить \$ 1,00, в Канаді й в інших краях \$ 1.50; в Великій Британії, Австралії і в Полудневій Африці 7 ш. Передплату в Злучених Державах треба вислати через поштовий переказ, експрес ордер, або банківий переказ. В Канаді, Англії, Полудневій Африці і Австралії, передплату треба вислати до відділу в тім краю. З інших країв можна вислати передплату до бюро в Брукліні, але лише через міжнародний поштовий переказ.

Заграницні Бюро

British 34 Craven Terrace. London. V, 2. Encland
Canadian 40 Irwin Avenue, Toronto, Ontario, Canada
Australasian . 7 Beresford Bond. Strathfield, N. S. W., Australia
South African Boston House. Cape Town, South Africa

Просимо в кождім случаю адресувати на ім'я Товариства

(Сей журнал виходить на кількох мовах.)

Для бідних, що не можуть передплатити сей журнал, а щиро бажають його читати, висилаємо даром, если о се попросять. Ми радісно бажаємо помочи таким потребуючим, але після поштової регули, вони мусять прислати письмєнну аплікацію кожного року.

Увага для передплатників: Посвідку за отриману передплату, чи то нову чи то відновлену, ми не висилаємо, хіба що о се попроситься. Змінєння адреси для тих, що повідомлять, робимо в протязі одного місяця. Один місяць перед скінченням передплати ми висилаємо карточку-повідомлення в журналі.

Yearly subscription price. \$1.00: Canada and foreign. \$1.50.
Entered as second-class matter July 9, 1924, at the post office at Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

звернути увагу всім браттям як і приятелям, що на “Вартову Башту” є зроблені старання, котрі уможливають Товариству вислати журнал “Вартову Башту” даром. Ся ліста є так названа “Убогі в Господі”, однак такого старання не зроблено на “Вістник Потіхи”, отже всі, що бажають зазримувати сей журнал мусять прислати його належність, котра є лише один долар на рік. Таке саме правило відноситься до сього журналу в англійській мові і в інших, а не тільки в українській.

ЧИ ВАША ПРИНУМЕРАТА СКІНЧИЛАСЯ

Для добра принумераторів “Вартової Башти” тут хочемо пригадати, і сим пояснити, що всяка принумерата виходить автоматично. Машина, котра друкує адреси є так збудована, що коли принумерата кінчиться, тоді вона випадає з лісти автоматично. Один місяць перед скінченням принумерації засилаємо повідомлення з журналом і також картку для відновлення принумерації. При закінченні принумерації в чужих мовах, висилаємо повідомлення з посліднім числом. Посвідку за отриману передплату чи то на нову, чи відновлену ми не висилаємо, хіба що о се попросять.

ВАРТОВА БАШТА

І ВІСТНИК ПРИСУТНОСТІ ХРИСТА

VOL. LX

Жовтень, 1939

№ 10

ВИКУП

(Докінчення)

“Один бо Бог і один посередник між Богом і людьми, чоловік Ісус Христос, що дав себе на викуп за всіх: Свідкування в часи своїми. На се ж поставлено мене проповідником і апостолом” – 1 Тимотея 2:5–7

Часть 1

Бог указав свою ласку до грішних людей, т. є. лавік Адам втратив для себе, і для всіх своїх потомків Адама, і такий є наслідок Його любови і доброти. Тим то Писання говорить: “Так бо полюбив Бог світ, що Сина свого єдиного родного дав, щоб кожен, віруючий в Него, не погиб, а мав життя вічне”. (Йоана 3:16) Лишень ті, що вірують в Нього, будуть викуплені від смерті: “Бо не післяв Бог Сина свого на світ, щоб осудив світ, а щоб спасся Ним світ”. (Вірш 17) Цей прояв Божого милосердя є даний для того, щоб люди спаслися, та це не значить, що вони мусять бути спасенні без огляду на те, чи вони цього бажають, вірять в це, чи чинять що інакше.

35 Без жертви викупу жодний чоловік не може спастися. Тому, що він є грішником через наслідство від Адама, й на всіх грішниках лежить “гнів Божий”, т. є., Божий справедливий засуд, що впав з причини упавшости через гріх. Бог не може дати признання незвершеній річі. Не із-за приложення справедливости, але із-за уживання своєї люблячої доброти, о що Бог постарався, щоб Ісус міг купити людей, і що коли люди покажуть їх віру в Бога і Христа, то такі отримають користь бути увільненими з неволі гріха і дістати нагоду доказати свою невинність до Бога, і чинячи так, вони отримають спасення через Ісуса Христа. Однак ті, що занедбують або відмовляються вірити, не можуть отримати спасення. Коли б вони могли, тоді це значило б, що умовини віри не є виконані. Отже Писання виразно каже: “Отець любить Сина, і все дав у руки Йому. Хто вірує в Сина, той має вічне життя; а хто не вірує Синові, не бачитиме життя, а гнів Божий пробуває на йому”. — Йоана 3:35,36

36 Нема дороги для чоловіка, щоб утекти від справедливої кари вічної смерті окрім заслуги Ісуса Христа, яку чоловік прийме і буде уживати. Отже теорія відносно “викупу за всіх незалежно від вірування” цілком не знаходить підстави у святому Писанні.

37 Викуп є дорогоцінною річчю або ціною, яка була представлена, щоб купити людство і котра-то ціна точно відповідає тому, що звершений чо-

38 Офіра за гріх є представленням і заплаатою Богу Єгови яко вартість або ціна викупу. Ісус умер на землі і Його кров-життя була вилята яко викупна ціна. Бог підніс Ісуса зі смерті духовою Істотою і вивисив Його в небі і вповні одягнув у всяку власть і силу виконати Божий замір. Ісус Христос, себто Божество, в небі представив Богу Єгови ціну, а іменно, Його право до людського життя яко офіру за гріх. Акт викуплення включає не тільки достарчання ціни, але представлення і уплочення цієї ціни викупу. Вся робота достарчання ціни і уплочення її, була виконана в гармонії з волею і приказом Божим. Отже з цього виходить, що Ісус Христос сам і віддільно від членів свого тіла виконав акт викупу людства.

39 Пророчий образ, зроблений в типічний день примирення з приносами жертвів в наметі у пустині, попирає повисше заклочення. Бичок, що був типом на чоловіка Ісуса, був приведений на двір намету і заколений там, що представляло землю, де Ісус був убитий. Первосвященник Ізраїля типічно брав кров бичка і вносив її у “Святая Святых”, що відповідало небу і там кропив кров’ю, котра представляла життя убитого чоловіка Ісуса Христа. В сповненню ця часть образу представляла Ісуса Христа, великого Первосвященника, що взійшов до неба, представив і заплатив дорогоцінну річ, а іменно, Його право до людського життя Богові. В типі, священник кропив кров’ю віко ублагальні сім раз. “Сім”, будучи символом небесної повноти, показує, що кров’ю було кроплено в небі в повноті самим Господом т. є., Ісусом Христом, який цілком і повністю заплатив ціну за рід людський. (Дивись 3 Мойсея, 16 голову) Первосвященник з образі заходив у Святая Святых і нікому іншому не було дозволено увійти туди з ним.

40 Завважте тепер слідуєчий текст: “У другу ж (Святая Святых) раз у рік сам архиєрей, не без крові, котру приносить за себе і за людські провини”. (Жидів 9:7 Діаглот)

“Тільки ж нікого щоб не було в соборному наметі, коли він увійде покутувати в святині, аж коли вийде. І так відправить він покуту за себе (священнику помазану клясу в прообразі) і за дім свій і за всю громаду Ізрайлеву”. (3 Мойсея 16:17). Так і в позатипі Ісус Христос, великий Первосвященник, представив ціну свого людського життя, ціну викупу за царський дім, котрого вибрав Бог, і також за гріхи людей. — Жидів 9:17,24

41 Часто було говорено, що церква, т. є., прославлені члени тіла Христа через їх жертву мають часть в офірі за гріх; і для попертя такої теорії були наведені слідуючі Писання: “І заколе козла про жертву за гріх, що буде за людей, і внесе кров його за завису, і чинитиме з кровю його так само, як чинив з кровю бичка, і бризне на віко нею і перед віком”. — 3 Мойсея 16:15

42 Ні вищезгадані, ані жодні інші Писання не підтримують заключення, що члени тіла Христового мають яку-будь часть в офірі за гріх. Кров-життя чоловіка Ісуса є єдиною дорогоцінною річчю, ціною викупу, котра є представлена і уплочена яко офіра за гріх. Тоді запитуємо, що означає жертва Господнього козла і кроплення його кров'ю, як було показано в образі, якщо не кроплення за людство, яко часть офіри за гріх? Це є правда, що кров Господнього козла буде взята до Святая, до того ж самого, що і кров бичка. В образі козел не приносив на жертву себе сам, але жертва була зроблена через первосвященника. В позаобразі жодний чоловік не жертвує сам себе, але Господь Ісус, великий Первосвященник, приносить себе на жертву. Значіння жертви і кроплення кров'ю Господнього козла очевидно є це: Що кожен з роду людського, хто став покликаний “високим покликом”, мусить нести зневаги, що впали на Ісуса Христа і через те мусить терпіти з Ним і вмерти з Ним, після обставин, які мусять попередити царювання з Ним у небі. Для попертя цього є натхнені слова апостола: “Тепер радуюсь у страданнях моїх за

вас, і доповняю недостаток горювання Христового у тілі моїм (смертному) за тіло Його, котре єсть церква”. (Колосян 1:24). “Вірне слово: Коли бо ми з Ним умерли, то з Ним і житимем. Коли терпимо, з Ним і царюватимем; коли відцураємось, і Він відцурається нас”. (2 Тимотея 2:11, 12) “На се бо ви покликані, бо і Христос страждав за вас, оставляючи вам приклад, щоб ви йшли слідом за Його стопами”. (1 Петра 2:21) Отже в типі козел Господа представляв народжених з духа і котрі як людські сотворіння мусять вмерти і мусять бути вірні аж до смерти, щоб могли брати участь з Ісусом Христом у царстві, і зазнавати втіхи найвисшим ступенем життя, і царювати з Ним: “ Нічого не бійся, що маєш терпіти. Ось, диявол вкидатиме декотрих із вас у темницю, щоб спокусити вас; і матимете горе десять день. Будь вірний аж до смерти, і дам тобі вінець життя”. (Одкриття 2:10) “І жили і царювали з Христом тисяч років”. – Одкриття 20:4

43 Отже цьому, що понижче зазначено не можна успішно заперечити, а іменно: Що Бог постарався о спасення через Сина свого, Ісуса Христа; що кров-життя чоловіка Ісуса вилята на Голгофі є ціною викупу за грішного чоловіка, котрою-то ціною купив Він всі права, що Адам втратив для своїх потомків; що та ціна була представлена в небі і заплачена Богу яко офіра за гріх для користи многих, що вірять в Господа Ісуса Христа; що це було виконано Ісусом Христом в послушенстві до Божої волі, що Ісус Христос, заплативши ціну викупу стався властителем всіх людей, і всі отримають користь з неї, котрі вірять і є послухні; що життя вічне є дарунком Бога Єгови через Ісуса Христа, нашого Господа, тому що спасення приналежить до Єгови, а Ісус Христос є Його средством достарчаючим спасення; що нема іншого средства дістати життя; і що жоден чоловік не може дістати життя вічного, хіба що він вірить в Бога і Господа Ісуса Христа і просить о спасення, виконуючи безвиїмково угоду чинити волю Божу.

ВИКУП

(Переложено з англійської “Вартової Башти” з 1 червня, 1939 року)

“А тепер так говорить Господь, Творець твій, Якове, той, що утворив тебе, Ізраїлю: Не лякайся, бо я тебе визволив з неволі; дав тобі ім'я: Ти мій. Я бо твій Господь Святий Ізраїлів – спаситель твій; я оддав у викуп за тебе Єгипет, Етиопію й Сабу. Дорогий в очу ти в мене, многоцінний і любий мені; то ж я віддам других людей за тебе, й – народи за душу твою”. – Ісаї 43:1,3,4

Часть 2

Єгова відкрив свій замір найперше викупити ні одну одиницю, а всі одиниці мають царювати з Христом в Його царстві; і друге, після того, як вибирання вибранних членів стало завершене до потрібного числа,

тоді наступила слідуєча робота Господа, щоб зібрати й увільнити своїх “інших овець”, і яка-то остання робота поступає тепер уперед. Задовго до приходу Ісуса Христа на землю як чоловіка, Бог, устами своїх святих пророків говорив відносно Його розпорядження для спасення роду людського, що буде вірувати і слухати Його. Порушена тут справа є першорядною важністю для тих, що вірять, тому здається, що добре тут буде розглянути в подробицях пророчі Писання, що були написані, нім викупна ціна була дана і котра-то часть святого Писання була давно зазначена в “Старому Завіті”.

2 Англійське слово “викуп” є переложене з французької мови і походить з латинського слова *tedemptio* (французьке: Ранкон). Таким чином два слова викуп і вирятувати мають зв'язь одне з другим і це є також правдою у святому Писанні. Оскільки англійське слово викуп вживається в наших студіях, то дефініція слова викуп, як вона подана Вебстером, лексикографом, є наведена тут, а іменно: “Викуп” як іменник означає “акт викупу; вибавлення або увільнення полоненого через компенсацію. Гроші, ціна або компенсація, зазначена або затребувана за викуплення полоненого чоловіка чи людей; заплата, щоб увільнити від полону, кари або втрати. Той або те, що викуплює, або звільняє. Як дієслова: “Збавити від полону, рабства, покарання або тому подібне через заплатавання ціни; викупити з неволі. Звільнити від гріха та покарання за нього і тому подібне; бути визволителем”.

3 Слово вирятувати визначається як: “Повернути посідання через заплатавання обумовленої ціни; знову купувати. Викупити, визволити або рятувати з полону чи неволі, чи від якої-будь повинності чи зобов'язання терпіти або позістати при втраті через заплатавання ціни або викупу. Діставати назад або повернути заставлене, або закладену власність через потрібне виконання якого-то обов'язку, та заплатавання того, що могло бути відповідне. Рятувати; визволяти; витребувати”.

4 В оригіналі святого Писання різні гебрайські слова є переложені словами “викуп”, “вирятувати”, “збавив”, “спасати”, і подібні слова, що є повисше ужиті. Гебрайські слова гаал і пахдах є переложено на “викупити” і “вирятувати”. Там мусить бути деяка складова частина кореня із значенням кожного гебрайського слова, що робить його відповідним і придатним для вживання у всіх різноманітних сполученнях; тобто, відносно звільнення або збавлення. При цьому є подані приклади.

5 Гебрайське слово гаал, котре є переложене на “вирятував” є уперше ужите в святому Писанні в 1 Мойсея 48:16 у зв'язку з Яковом: “Ангел, що вирятував мене”. Господь дав приказ

Мойсейові: “Тим же то йди, промов до синів Ізрайлевих: Я Господь...і вирятую вас (не жертвами а) ... рукою простягнутою”. (2 Мойсея 6:6). По переході Червоного моря, сказав Мойсей до Єгови: “В твоїй милості ведеш народ, який ти вирятував”. (2 Мойсея 15:13 англ.) В слідуєчих текстах те саме гебрайське слово є переложене на “збавив”: “Спогадай твою громаду, що з'єднав її оддавна, – збавив, як твоє насліддє, тую гору Сион, на котрій ти осівся!” (Псальма 74:2) “Збавив народ твій рама́м твоїм (не через жертву), синів Якова й Йосифа”. (Псальма 77:15). Пророчі слова в Псальмі дальше є наведені відносно Ісуса, нашого Вибавителя, а іменно: “Приближися до душі моєї, вирятуй її; спаси її задля ворогів моїх!” (Псальма 69:18). Ісус є уповноваженим царем Єгови, про котрого є написано: “Боже! Суд твій дай цареві (Ісусу Христу) і справедливості синові Царя (Єгова, Цар Предвічності). “Він змилосердусь над мізерним і бідним, і спасе душі бідних. Від гнету і насилля вибавить їх душі, і кров їх буде дорога перед його очима”. (Псальма 72:1, 13, 14). Те саме слово знаходиться в слідуєчих текстах: “Благослови, душе моя, Господа, і все внутро моє – святе ім'я його! Він вибавляє тебе із могили, вінчас тебе ласкою і милосердєм”. (Псальма 103:1,4) “Да скажуть вибавлені від Господа (останок з сатанської організації), котрих він висвободив з руки ворога”. (Псальма 107:2,3) “Почуйте, народи слово Господнє, й вістїть його островам далеким, і кажїть: Той, що розсіяв Ізраїля (духового Ізраїля в 1918 році), той і збірає його (Його олюблені і вірні одиниці в 1919 році і далі) та й стерегтиме його, як пастир стадо своє. Викупить бо Господь Якова й вибавить його з руки того, що був дужчий од него. І прийдуть й будуть веселитись на горах Сионових, і збігатись на дари Господні”. – Єремїї 31:10–12

6 “Яків” символічно представляє Божих помазаних людей на землі, до котрих Господь Єгова каже: “А тепер так говорить Господь, творець твій, Якове, той, що утворив тебе, Ізраїлю: Не лякайся бо я тебе визволив з неволі, дав тобі ім'я: Ти мій. А мої свідки, – говорить Господь – ви й слуга мій, що я його вибрав, щоб ви знали й вірили мені та й зрозуміли, що се Я”. – Ісаїї 43:1, 10

7 Між іншими Писаннями, в котрих гебрайське слово гаал є переложене на “відкупив” знаходяться слідуєчі: “Звеселітеся ж, ви, небеса, про Господнє діло; викликайте, глибині земні; зашуміте радісно, ви гори з гаями й борами своїми; відкупив бо Господь Якова (Божих вибраних людей) й прославиться в Ізраїлі. От, що говорить Господь, що викупив тебе та приспособив тебе з малку, з лоня матірного: Я – Господь: Я сотворив усе; я один розпростер небеса й своєю силою утвердив землю”. (Ісаїї 44:23, 24). Подібно і в

шостому вірші: “Се глаголе Господь, цар Ізраїлів, і його відкупитель, Господь сил: Я первий, я й останній і крім мене нема Бога”. (Ісаї 44:6) Це було в 1919 році, що Господь визволив позатипічного “Якова” клясу, свого вірного останка, з організації Сатани і привів їх в царство, зібравши їх в храмі.

8 Подібно уживається слово “викуплений”, як здається, в слідуючому тексті: “Скинь ланцюги з ший твоєї, невольнице – дочко Сионова! Бо так говорить Господь: Ви продані були за безцінь, і без срібла будете викуплені”. (Ісаї 52:2,3) Завважте, що ці були викуплені без викупної ціни. Останок тепер є визволений або викуплений з організації Сатани і буде цілковито вільний від тієї організації, коли Господь в Армагедоні знищить усе, що належало до сатанської організації, і тоді всі, що переживуть, побачать спасення Єгова для користи Його людей. Божий помазаний останок став вільний від сатанської організації, від часу, коли вони зрозуміли, що Єгова і Христос являються єдиними “висшими властями”. Вони знаходяться ще окружені сатанською організацією, котра чинить опір, проте будуть цілком визволені від неї в Армагедоні. В пророка Ісаї 52:9,10 є сказано: “Звеселіться ж, заспівайте разом, ви, розвалини Єрусалиму, бо потішив Господь нарід свій, визволяє Єрусалим. Явив Господь руку святу свою перед очима всіх народів, і всі кінці землі побачать спасення нашого Бога”.

9 Знову останок є показаний як викуплений і визволений в слідуючому тексті: “Рушайте ж із Вавилону, втікайте від Халдеїв; голосно, весело вістіте – проповідуйте про се; ширіте сесю вість від краю до краю землі; говоріть: Господь викупив слугу свого Якова!” – Ісаї 48:20

10 Вірні є показані як визволені в слідуючій тексті: “День бо помсти мав я на умі, і настав рік визволу людей моїх”. (Ісаї 63:4). Це не відноситься до ціни викупу, але відноситься до визволення Божих людей в тому часі, коли Він виконає свій гнів проти ворога.

11 В слідуючій тексті є показано контраст між тими, котрі колись були просвітчені, але стались невірними і котрі назначені під символом “Єфраїм”; і тими, що залишилися вірні і правдиві до Господа і котрі були народжені в Сионі і через те стались дітьми Сиону, Божої організації, а іменно: “О Єфраїмове беззаконство зв’язане в узол, сховано його гріх, не забудеш! Прийдуть на нього муки породіллі (представляючи невірних, котрі становлять “лукавого слугу” клясу); “він – нерозумний син (що колись були просвітчені, а опісля взяли мильний напрям); інакше не ждав би, аж прийдеться родити дітей [т. є., інших дітей Сиону, починаючи роком 1918 з приходом Господа Ісуса Христа до храму, коли Він зачав зби-

рати їх до свого храму). Та Я вибавлю (гебрайське) пагдах: Звільню їх (вірних, котрі є народжені в Сионі) із потали пекла, відкуплю їх (дітей Сиону народжених по 1918 році) від смерти. Де жало твоє, смерте, а ти пекло, де твоя перемога? Жалю за сього у мене не буде”. (Осії 13:12–14) Замість того, щоб відсилати цей текст до викупу Адамових потомків через дорожочинну кров Ісуса, то він відноситься до “нового сотворіння”. (2 Коринтян 5:17, Діаглот) В доказ цього заключення, що одиниці тут вибавлені є вірні члени, котрі є приведені до Бажої організації, апостол наводить слова з цього самого текста, а іменно: “Де з тебе, смерте, жало? Де в тебе, пекло, перемога?” (1 Коринтян 15:55). Божі помазанники були визволені від смерти в тому часі, коли вони були оправдані Єговою після їх посвячення. Однак викуплення, про що тут пророкував Осія, бере місце після того, коли з духа народжені одиниці доказали свою вірність і затримали свою невинність до Бога і були приведені в храм.

12 Цей текст не може бути властиво пристосований до купівлі цілого роду людського через пролиту кров Ісуса Христа, поскільки ми бачимо, що мова того текста відноситься лише до тих, хто був оправданий і народжений з духа. (Йоана 3:3,5) Викуплені одиниці стали звільнені до царства через введення їх в храм. В 1918 році, або десь в тому часі, Сатана старався знищити всіх посвячених. “Єфраїм” кляса відпала і сталась “лукавим слугою” (Маттея 24:48–51), і Бог не дозволив цій клясі залишатися тривалий час в Сионі; а щодо вірних одиниць, то ці були вибавлені або визволені від влади противника, котрий сподівався звести їх в могилу і знищити на смерть. Рік 1914 зазначив час, коли Ісус Христос прийняв владу і був висланий Єговою царювати. Тоді війна зачалась в небі і також на землі (Одкриття 12:7–12) Це зазначило “почин горя” на землі (Маттея 24:7,8), і від тоді аж до 1919 року Божі з духа–народжені одиниці знайшлись у великому стражданню; а в 1919 році Господь вирятував і визволив вірних з організації Сатани і таким чином перешкодив ворогу занепасти їх. Завважте дальше цей текст, що попирає таке заключення: “О, страдай ще, звивайся від болю, дочко Сионова, мов породіля, бо поки що покинути город свій мусиш і в чистому полі стояти, аж зайдеш у Вавилон. Та звідти будеш вирятувана; тебе викупить Господь із рук ворогів твоїх”. – Михея 4:10

13 Через свого пророка Єгова каже про “широку дорогу” названу “дорогою святою”, по котрій очищені Господом мусять ходити. (Ісаї 35:8–10) Перед приходом Господа до храму в 1918 році вірні були змушені мішатися з сатанською організацією, і вірні вірили, що правителі цього лу-

кавого світа становлять “висші власті”. (Римлян 13:1). Коли Господь відкрив вірним свою столичну організацію і їх споріднення до неї, тоді вони зрозуміли правдиве значення “широкої дороги” і негайно зачали свій похід. Всі праведні мусять йти нею. Останок мусить провідничити на тому шляху і навчати інших, хто шукає дороги праведности, щоб вони могли пізнати дорогу, прийти до Бога і до Ісуса Христа. “Нечистим” не є дозволено ступати тим шляхом. Внаслідок того, хто ж ступить і буде йти тим “широким шляхом”? Спасенні Господом; яко ж написано: “Лева там не буде, ні звір хижий на його не ступить; ні, він там не знайдеться; ходити ним будуть – самі лиш спасенні”. – Ісаї 35:9

14 Цей останній наведений текст указує на тих, що є вибавлені. В слідуючих текстах він, як здається, відноситься до Божих посвячених одиниць, котрі є викуплені, і що Бог Єгова являється Відкупителем тих, що є вірні Йому; і що Він не вибавляє невірних або лукавих одиниць. Для нопертя цього завважте слідуючі тексти: Ісаї 41:14; 43:14; 44:6; 24; 47:4; 48:17,20; 49:7,26; 63:16; Єремії 50:33,34

15 Бог Єгова є Відкупителем Сиону: “Се бо сам твій Творець стане мужем твоїм: на ім’я Йому – Господь Саваот; Він Відкупитель твій, Святий. Ізраїля. Він Богом всієї землі названий буде. В запалі гніву Я на короткий час сховав був лице моє від тебе, тепер же вічною любов’ю помилую тебе, – говорить Господь твій Відкупитель”. – Ісаї 54:5,8

16 Ті викуплені є приведені цілковито до Божої організації: “І прийде Одкупитель Сионові й сиnam Якововим, – тим, що навернуться од безбожності – говорить Господь”. (Ісаї 59:20; 60:16) Йов був прообразом або представляв лише тих, котрі цілком посвятилися Богу, і яко такий, він уживає цих слів: “Я знаю – Відкупитель мій живе, й він у послідній день підійме з пороку отсю розпадаючуся кожу мою”. (Йова 19:25). Цей текст показує, що викуплення або визволення возьме місце в останніх днях, коли Єгова визволить своїх помазаних людей з лукавої організації Сатани, а головно релігійного елемента, котрого Сатана уживає, щоб противитись, зневажати і переслідувати їх. “Заступник бо в них сильний; він вмішається в справу їх проти тебе”. – Приповісті 23:11

17 В усіх повисше згаданих, або наведених текстах нема прямої згадки відносно викупу або викупної грошової ціни чи плати. Ясне значіння подане до всіх цих текстів стосується звільнення, вибавлення, вирятуння і визволення від руки ворога, т. є., організації Сатани, включаючи його слуг, що противляться і переслідують Божих помазаників. Ніхто з ворожої організації не буде викуплений, але противно, тут говориться про

збавлення від ворога. Це Єгова, ділаючи через свого Головного Виконавчого Чиновника, Ісуса Христа, що виконає те звільнення, вирятуння або визволення від ворога. Те саме гебрійське слово гаал є переложене на “викупить” і є ужите в зв’язку з ціною викупу в слідуючих текстах: “Коли зубожіє твій брат і продасть свою власність, то нехай прийде купець, його близький родич, і викупить, що продав брат його. А коли нема в людини такого, щоб викупив, то руки його зароблять, і стане за що викупити [(замітки на полях) його рука домагатиметься і знайде достаток], так мусить поррахувати роки проданого й вернути лишне чоловікові, якому продав, і вернеться так до власності своєї. ...Коли ж не викуплять до кінця повного року, так буде хата, що в утвердженю місті, на завсїгди власність того, хто купив її, в роди його; не буде вільною ювілейного року. ...А коли ніхто з Левітів не викупить, так у ювілейному році буде вільно продана хата з місті власності його; хати бо в містах Левітів їх власність між синами Ізраїлевими ...Так послі того, як він продався, матиме право викупу свого; одному з братів його можна викупити його. Або син дядька його викупить його, або хто з найближшої родини його нехай викупить його; або коли руками що заробить, сам нехай викупиться. І полічиться він з тим, хто купив його, від року продажі до року ювілейного, а ціна за котру продався, буде відповідна лічбі років; як наємник полічить він йому дні свої”. (3 Мойсея 25:25–50). В слідуючих текстах, завважте, що від відкупителя вимагалось додати одну–п’яту до ціни, якою священники оцінили ту річ, що мала бути викуплена. – 3 Мойсея 27:13, 25, 19, 20, 27, 28, 31, 33

18 У повисше згаданих текстах ужите гебрійське слово гаал подібно уживається в книзі Рут, котре після перекладу Юнга читається як слідує: “І сказала Ноєма своїй невістці: Благословен він [Бооз] Єговою за те, що не покинув своєї ласки ні живих, ні померших! І сказала їй (Руті) Ноєма: Цей чоловік наш родич; він з наших визволителів”. (Рут 2:20) В слідуючій тексті слово “родич”, яке являється в Уповажненій Версії Біблії, походить від того самого гебрійського слова гаал, котре, після Юнга в кожному прикладі переложене на “відкупитель”. При досліді в Уповажненій Версії стоїть замінене слово відкупитель на родич, де воно стрічається в цих текстах, а іменно: Руті 3:9,12,13; 4:1,3,4,6,8,14. Подібна справа є описана в Єремії 32:7–9, де те слово є подібно ужите. У сповненню образу зробленого через Руту і Бооза, кляса, котру представляла Рут, становить останок Єгови приведений до Господа по приході до храму, Ісусом Христом, Більшим Боозом, котрий уживає своєї заслуги викупу з 1922 р., купляючи їх, щоб вони могли бути оправдані і прийняті яко

члени храму Ісусом Христом, Більшим Боозом, Актом вибавлення в Армагедоні буде покарано по котрий уживає своєї заслуги викупу з 1922 року, купляючи їх, щоб вони могли бути оправдані і прийняті як часті Його царської організації; приведені в Його стадо і зроблені членами “тіла Христа.

МІСТА ПРИБІЖИЩА

19 Це саме гебрейське слово гаал є вжите в зв'язку з містами прибіжища і відомщення за кожного вбитого. В такому разі потрібно заплатити то, що є рівне втраченому, себто життя за життя і це саме правило вжите в 5 Мойсея 19:21, де про се є написано: “Око ж твоє нехай не щадить такого; життя за життя, око за око, зуб за зуб, рука за руку, нога за ногу!” Відносячися до міст прибіжища, кождий хто вбиває вбивцю є названий “месник [або заступник] за кров”. Це саме гебрейське слово гаал є перекладене в англійській Біблії на “месник”, а в Біблії перекладу Юнга на “заступник” в слідуючих текстах, а іменно: 4 Мойсея 35: 12,19,21,24,25,27. Викуплення кров'ю в кождім случаї не відноситься до купчої крові вибавлення на Голгофі але відноситься до відплати тим самим, тобто смертю, як відплату ворогам Господа в битві Армагедон і котра буде задоволена через позатипічного Месника чи Заступника, Ісуса Христа, як відшкодування за кров, що була пролита ворогами Господа. Інакше сказати, Месник або Заступник Ісус Христос вирівняє рахунки з ворогами Господніми в битві Армагедон.

20 Хто без умислу, ворожнечи чи злоби вбив іншого, міг втекти від кровомесника чи заступника і залишитися в місті прибіжища до смерті первосвященника, що спокутує гріх; тобто, в прообразі він мусить втекти до Божої організації під Христом і там залишатися під спокутуючою за гріх кров'ю Ісуса Христа, вповаючи на пролиту кров як средство охорони і спасення. Ті, хто в теперішньому часі ненамірено переступали Божий закон і противились Його людям можуть дістати вибавлення від знищення посредством викупної крові великого Первосвященника Ісуса Христа. В сьому образі знищення ворога Божого в Армагедоні є представлено як заплачену ціну за тих, котрі погибли від нечестивців. Ісус Христос, великий Первосвященник і Екзекутивний Чинovníк Єгови, ціною своєї жертви постарався о спасення для тих, хто втікає до Його прибіжища і Він є Екзекутором тих, хто остається у ворожій таборі і за своє лукавство вони потерплять знищення, щоб возмістити за їх злочиння чинене ними Господу і Його людям. В обидвох случаях показано визволення чи вибавлення посредством сплати боргу, що є відповідною платою за гріх. Викупна ціна дана на Голгофі була для тих, котрі уживають віри і послушенства до приказів Господніх.

заслугі кожного, тобто тих одиниць, хто спричиняв шкоду навмисно або іншим способом. Ті, хто таким чином спричиняв шкоду чи поповнив насильство проти Божих найменших слугів знаходяться в боргу із-за своїх злочинів і такі вимушені заплатити і вони заплатять в Армагедоні своїм життям. Вони не можуть заплатити борг сим найменшим за спричинену їм шкоду, бо вони є мертві, але вони мусять заплатити за сю вчинену смерть найближчим родичам померлого. Як той, котрий спричиняє смерть, вбиваючи сих найменших являється боржником, так смерть мусить бути виміряна для того вбивці через вбивання тим, котрий є найближчим родичем вбитого т. є., “заступником” і той заступник вирівняє борг вимагаючи життя вбивці. Завважте тепер на Божі слова відносно “християнства” і всіх народів, що добровільно поламали віковичну угоду. Рахунок мусить бути вирівняний зі всіма такими, і тому Господь промовляє: “Земля опустіє до щаді й мов би злуплена буде; бо Господь вирік се слово. Засумує, зание, поникне, помарніє куля земна; поникнуть і ті, що звисока позирали на людей землі. Бо земля вся зледащіла під живучими на ній, вони бо переступили закони; змінили устами; зломали вічний заповіт”. — Ісаї 24:3–5

21 В положені ненавмисного вбивці життя не вимагалось від нього. В типічному образі його захищав і охороняв первосвященник, а в позатипічному великий Первосвященник, Ісус Христос, що постарався о викуп для тих, хто втікає до Христа. В образі навмисний, добровільний або свідомий вбивця не міг вчинити спокути за своє життя жодним способом, але його життя мусіло бути забране месником чи заступником. Се чинитиметься над лукавими великим Вибавителем в Армагедоні. Це добре відображає і передсказує той факт, що пожертвуване життя чоловіка Ісуса не станеться покутою чи викупом для добровільних грішників, котрі відкидають Бога і Його провізію для спасення. Ті, що так помруть в Армагедоні в стані добровільного лукавства напевно не одержуть викупу. (4 Мойсея 35:30–33) Всі тексти святого Писання, у котрих гебрайське слово гаал є вжите, доказують, що ні в якому випадку лукаві не стануть викуплені, але лише мізерні і бідні в Господі будуть викуплені. “Мізерні і бідні” є ті, що приходять до усвідомлення, що цілком неможливо спасти себе самого, котрі бажають бути спасеними, показують віру в Бога і Ісуса Христа і просять Ісуса Христа о вибавлення. Всі, що є нечистивцями і відмовляться прийняти Божу провізію для спасення залишаться під прокляттям наслідженого Адамового гріха: “Нехай повернуться безбожники в пекло, всі народи, що забувають Бога”. — Пс. 9:17.

ПОКРИТИ

22 Гебрейське слово кхонхер є також переложене на “викуп”. Воно походить від гебрейського кхонхер, котре означає, покрити. Воно спершу появилося в Біблії в 1 Мойсея 6:14, де Бог промовив до Нояга: “Зроби собі ковчег із соснового дерева; гнізда поробиш у ковчезі та й посмолиш його з середини і надвору смолою [кхонхер]”. Це саме слово описує покриття розходів чи витрат відносно господарового вола, котрий смертельно бодався в слідуючих текстах, а іменно: “А коли віл бився перше і освідчено було господареві його та не вберіг він його, і вмер мужчина чи женщина, вола мусять побити камінням і господар мусить згинутися [за добровільну недбалість не звернувши уваги на попередження]. Коли наложиться на нього [господаря] викуп [кхонхер; ціну що покрийє втрату; після перекладу Юнга, покуту] мусить він дати за визвол душі своєї, що б ні положено на його”. – 2 Мойсея 21:29,30

23 Як здається, то закінчення грошового викупу було дозволено тільки тому, що господар вола не був навмисний чи безпосередній вбивця того, кого було вбито, але був посереднім винуватцем смерті по причині його недбалості, покриваючи ціну чи роблячи компенсацію грішми.

24 Після переліку ізраїльтян був даний ними викуп як зазначено в слідуючих текстах: “Як перелічуватимеш [чинитимеш перепис] сини Ізраїлеві, так нехай кожен при переліку дасть Господеві за душу свою викуп [(гебрейське) кхонхер] і не буде в них лиха, як перелічуватимуть їх. Ось що мусять вони давати: всі що переходитимуть до перелічених пів секеля, після секеля святині [двайцять гер один секель] пів секеля яко приніс Господеві”. – 2 Мойсея 30:12,13

25 Напевно викуп згаданий в повисше наведеному тексті не був відповідною ціною. Септуагінт передає гебрейське слово грецьким словом лутрон, котре перекладене в англійській мові на “викуп”. Це показує, що англійське слово “викуп” саме по собі не всякого часу означає “точна, відповідна ціна”. Не кожен викуп є відповідною ціною, але викуп Ісуса Христа, т. є., Його дорогоцінна кров була і мусіла бути відповідною ціною, тому що саме такої вимагалось, щоб викупити для Адамових потомків те, що Адам втратив для них.

26 В слідуючому вірші, в котрому слово “викуп” є переложене з гебрейського кхонхер було часто неправильно вжито до людства взагалі, а іменно: “Добре, коли в кого є ангел-хранитель один із тисячей, що вказують праву дорогу чоловікові. Тоді Бог змилюється над ним і скаже: Спаси його від могили; я знайшов викуп [покуту (Юнга)]. Він

вислобонив душу мою від загибелі і бачить вона світло”. – Йова 33:23, 24, 28, англ.

27 В сій пророчій картині Йов представляє вірних послідователів Ісуса Христа, але покриття викупу знаходиться в заступництві Ісуса Христа, котрий названий в цьому повисшому тексті святого Писання Ангел-Хранитель. В 1918 році позатипічний клас Йова, тобто вірні послідователі Ісуса Христа, котрих Йов представляв, були у великому горі через утиски і переслідування ворогів. У сьому році Господь Ісус прийшов до храму Бога Єгови. Святий дух, що був провідником Господніх людей, виконавши своє призначення був забраний, а Господь Ісус сам будучи присутній, представив його людей і заступився на їх користь перед Богом Єговою, тобто за цих, хто знайшовся у горі за їх занедбання властиво вживати їх уста в проголошені правди. Той клас людей є представлений в пророцтві Ісаїї, у котрому вони взивали до Господа і Господь почув і визволив їх. (Ісаїї 6:6,7; 12:1) Вірні, котрі тоді взивали до Господа являються тими, котрі знайшли покров викупу в заступництві Ісуса Христа. Напевно се не відноситься до “лукавого слуги” кляси. Лише вірний останок був схоронений від попадання в безодню, оскільки за них був даний покров. Сей вірш раніше вживався щодо “реституції” тобто, до “людей, що будуть повертатись назад в часі царювання Христа”, але примінення його в сьому образі дій є невластивим. Се були вірні, що знайшли покуту чи спасення в їх Вибавителя Ісуса Христа.

ПОЛИШЕНІ

28 Що в той час знаходитимуться такі, що будуть полишені нагоди користати благословенствами викупу є вповні показано в слідуючих Писаннях. Це показується із контексту, що обставини без нагоди на викуп приходять перед упадком в часі Армагедону, а не по Армагедоні протягом тисячолітнього панування Царя, Ісуса Христа. Те розпорядження, у зв'язку з містом прибіжища є в цій точці доказом, показуючи, що Бог предсказав цим пророчим образом, що там знайдуться такі, за котрих викуп або покута не може бути зроблено. Той текст по цій справі звучить: “І не прийме викупу [покути (після перекладу Юнга)] за душу душогубця, що повинен вмерти, тільки він мусить вмерти. І не прийме викупу [покути] за такого, що втік до охоронного міста, щоб можна було вернутись та й жити в землі перед смертю священника”. – 4 Мойсея 35:31,32

29 Навіть покута великого Первосвященника, Ісуса Христа, не може покрити злісного і умисного чоловіковбивцю. Також ті, що прийняли примирення за гріх та заслуги великого Первосвя-

щенника перед Армагедоном і котрі виходять з під покриття Його; не можуть сподіватися на нагоду отримати спасення в часі Армагедону чи опісля, під час панування Христа. Пророк Самуїл ужив того самого правила, про що є зазначено в 1 Самуїла 12:3, замітка на полях: “Ось я: Виступайте проти мене перед Господом і помазанником його, наколи в кого взяв я вола чи осла, або кого тіснив, кого насилував, від його взяв підкуп [(в замітці) викуп] і закрив в його справі очі мої; виступайте проти мене; так я все те вам повертаю”. Сим чином є показано, що декотрі стануть цілковито усунені з під жертви викупу.

30 Божий слуга Єліуй в образі відносячись до Йова промовляв властю, звіщаючи Боже незмінне правило, коли він сказав: “Да в тебе повно розсудів безбожних, а суд і присуд – укупі. О, нехай не вдарить тебе гнів Божий карою! І найбільший викуп [покута, (Юнга)] не спас би тебе”. (Йова 36:17,18) Люди, що посідають великі багатства, гроші або становище, вплив і пошану між людьми, такі як вивисшене духовенство, чи їхні багаті “передові їх стада” вважають, що вони знаходяться в особливій ласці Бога і Христа і вповають для безпеченства на свої власні багатства, пошану і становище. Та який же буде їх кінець після святого Писання? “Котрі вповають на свої достатки, і великістю багатства свого величаються. Ніколи не здоліє чоловік спасти брата свого і не зможе дати Богу викуп [покуту (Юнга)] за него; (бо дороге спасення душі їх, і тому мусить понехати на віки). Щоб він жив на віки, і не бачив зотління” (Псалма 49:6–9) Такі люди умирають подібно звірам, бо вони не перевищують звіра: “Чоловік що має повагу, а розуму немає, зрівняється скоту, що на зарізь”. – Псалма 49:20

31 В слідуючих текстах слово “зависть” (Стронга) переложене в Уповноваженій Версії на “ревність”. Бо ревнування [зависть] й лютість мужа не пощадить в день пімсти. Не прийме він [Ісус Христос, великий Первосвященник] ніякого викупу [покути] й не вдовольниться, хоч би ти й як багато давав дарів [від людських священників, або духовенства або посередника, як плата за “очисні” молитви чи інше]”. – Приповіді 6:34,35

32 Ані не можуть такі постаратися щоб викупити своє життя тим, що будуть викидати їх золото на вулицю. Їхнє збавлення не може бути куплене ними в жоден спосіб. Людські багатства не можуть викупити його: “Той за багатого себе скрізь виставляє, а справді він нічого немає; інший видає себе за бідного, а він пребагатий. Викуп [котрого винуватий мав би заплатити] чоловіче життя є його багатство, [котре Єгова відкидає]: А вбогий [в Господі, хто є вбогий в своїм власнім

визначенню, а вповас тільки на Господа! й грізьби не чує”. – Приповіді 13:7,8

33 Лукавий стане викупом за праведного при певних обставинах. І як? “Викупом [покутою (Юнга)] буває за праведного безбожний, й за правого – лукавий”. (Приповіді 21:18). Це Писання відноситься до Армагедону. У вираженні гніву Бога Єгови через Ісуса Христа в тому часі безбожні і навмисні нечестивці мусять бути страчені яко ціна увільнення за праведного і правого в наслідок чого праведні і праві будуть визволені від знущання лукавих нечестивців. Смерть умисних лукавих грішників буде у викуп за праведного. Причина є та, що лукаві і безбожники не дадуть більше ніякої згоди для звільнення праведного, і Господь забезпечить виконання цього способу проти них. Для попертя цього завважте слова пророка Ісаї 43:1,3,4: “А тепер так говорить Господь, творець твій, Якове, той, що утворив тебе, Ізраїлю: Не лякайся, бо я тебе визволив з неволі дав тобі ім'я: Ти мій. Я бо твій Господь, Святий Ізраїлів – спаситель твій; я оддав у викуп [покуту] за тебе Єгипет, Етиопію й Сабу. Дорогий в очути в мене, многоцінний і любий мені; то ж я віддам других людей [лукавих людей] за тебе, й – народи [безбожні] за душу твою”.

34 Релігійні ізраїльтяни змовилися разом убити Єремію, Божого вірного слугу і пророка. Подібно і теперішнього часу релігійні і їх союзники, змовилися разом знищити свідків Єгови, на котрих пророк Єремія був типом і взірцем. По повелінню Господа, Божий пророк свідкував про замір Єгови відносно таких: “За те, що вони [релігійні змовники] копають яму, щоб мене [Божого помазанника] піймати, і розставляють потай сіті [пастки поставило духовенство і їх релігійні союзники проти свідків Єгови] на мої ноги [“ноги” Ісуса Христа, останні члени на землі]. Ти ж Господи знаєш усі їх задуми проти мене; не прости ж неправедности їх [не покрій неправедности їх (Юнга)], і гріхи їх не змивай перед лицем Твоїм; нехай вони поваляться [в Армагедоні] перед тобою; вчини з ними по правді в часі гніву твого”. (Єремії 18:22,23) Це показує, що такі змовники не скористають з жертви викупу ні в Армагедоні ані опісля.

35 Сини ізраїльського священника Ілії в Силомі були нечистивими; і ті лукаві сини представляли “чоловіка гріха”, що складається з “лукавого слуги” кляси, релігійних гнобителів Божих людей, і їх союзників; і про цих нечистивців є написано: “Я ж обявив йому, що я покараю родину його на віки за ту провину, що він знав, яку сини його чинять погань, та й не зупиняв їх. Оце поклявся я домові Ілієвому, що переступів родини Ілієвої не

спокутувати ні заколюваними жертвами, ні приносами хлібними по віки” (1 Сам. 3:13, 14) Те, що сталося з Силомом представляє те, що вскорі впаде на релігійоністів “християнства”, і це показано через пророка Єремію 7:14: “Вчиню так само з сим домом, що його названо моїм ім’ям, і що на його вповаєте, та й з тим місцем, що наділив вам і вашим отцям, – як учинив із Силомом”.

36 Святе Писання написане натхненними апостолами вповні підтверджує це заключення, що нема викупу для свідомих нечистивців і котрі навмисно переслідують інших, що посвятилися і служать Господу (Жидів 6:46): “Бо коли ми самохиті грішимо, прийнявши розум правди, то вже не зостається жертви за гріхи, а якесь страшне сподівання суду і огняний гнів, що має пожерти противників. Хто відцурався закону Мойсейового при двох або трьох свідках смерть йому без милосердя: Скільки ж, думаєте гіршої муки заслужить, хто Сина Божого потоптав і кров завіту, котрою освятився, вважав за звичайну, і Духа благодати зневажив?” — Жидів 10:26—29.

ПЕРВЕНЕЦЬ

37 Гебрейське слово пахдах с перекладене на “викуп”. Воно означає “звільнити”; “дати волю”; “викупити”. Се слово є вжито в 2 Мойсея 13:13,15 і є перекладено на “вирадувати” в Поправленій Версії, а в перекладі Юнга є перекладено на “викуп”. До Мойсея, Єгова сказав: “Всяке ж ося первачка викупуватимеш ягням; коли ж не викупиш, то мусиш відтяти йому голову. Усякого ж первенця людського викупувати мусиш. І як затявся Фараон відпустити нас, так побив Єгова усі первенці в землі Єгипетській і первенця в людини і первенця в скотини; тим і я жертвую Єгові всі первенці самчики, а всі первенці із моїх синів викуповую”. (переклад Юнга) Се показує, що первенці Ізраїля в Єгипті були викуплені від смерті караючого ангела, хоча “відповідна ціна” не була дана.

38 Відносячись знову до чоловіка, котрий мав вола, що забодав людину і на кого лягла відповідальність як власника, є так написано: “Кати наложать на його [тобто, власника вола] суму грошей [як покарання] тоді мусить він дати за викуп душі своєї щоб ні положено на його”. (2 Мойсея 21:30 англ.) В такій справі його викуп є від покарання смертю; інакше кажучи він заплатить грошима замість заплатити своїм життям.

39 Немає нічого в образній картині, що представляє або предсказує, що Єгова постарався про викуп чи вибавлення для всіх упавших людських сотворінь, включаючи лукавих; тому—то заключення мусить бути, що протягом тисячолітнього царювання Христа добровільно лукаві не повернуться від смерті. Завважте, що перед приходом

Ісуса про “викуп” або “вибавлення” говорилося в святому Писанні в слідуючому приміненні: До Ізраїля (Якова) як указано в 5 Мойсея 7:8; 13:5; 21:8; Псальма 25:22; 1 Паралипоменон 17:21; до “насліддя твого” (5 Мойсея 9:26); до Давида (вибавленого) із горя і нещастя (2 Самуїла 4:9; 1 Царів 1:29); до “душі моєї” (Псальма 49:15); до “його душі” (каючихся одиниць) (Йова 33:27,28); до Ісуса Христа (Псальма 69.18—20); до останка уже оправданого вірою через ціну викупу Ісуса Христа і тепер потребуючого визволення від сильного ворога (Єремії 15:21); про котрого останній текст промовляє: “І врятую тебе [останка, представленого через Єремію] з руки лихих і вибавлю з руки тіснителів”. — Єремії 15:21

40 Слідуючі вірші святого Писання вживаються виключно до тих, хто попередньо був куплений дорогою ціною крові Ісуса Христа, а тепер мають обітницю бути визволеним від ворога: Ісаї 35:10; 51:11; 1:27; Єремії 31:11,12; Осії 13:14. “Я дам їм знак і зберу їх до купи [в храм, себто в Сион]; бо я їх викупив собі [від Вавилону, сатанської організації]; безліч буде їх у мене, – стільки як перед тим було”. — Захарії 10:8

ПОВЕРНЕННЯ

41 Многі вважали, що святе Писання запевняє, що “всі мусять повернутися зі смерті” у поверненню Христа і протягом Його тисячолітнього панування. (Виклади Святого Письма, том 5, сторінка 478—486) Таке заключення не виглядає, що має попертя здорового розсудку чи в святому Писанні. Ніхто не дістане користі з жертви викупу або ціни викупу, що була заплачена, хіба що такий охочо буде користати з того привилею. То стає очевидним даліше, що Бог поверне зі смерті лише тих, що скористали з викупу, коли прийшли до вирозуміння правди; через те викуп є доступний лише для таких, а не для тих, що не мають бажання виправитись і дістати збавлення. Дар Божий не накидається силоміць на неохочих сотворінь.

42 Запам'ятайте, що у вибавленню людства через кров Ісуса Христа прикмета справедливості не є замішана. Якщо б Божественне правило відносно справедливості єдине було запотребоване і ужите, тоді цілий людський рід мусів би згинати з причини гріха і упавшости. То є прикмета любові, що була замішана. Милосердя являється наслідком ужитої Божої любові і доброти. З погляду справедливості Бог не є зобов'язаний викупити грішних людей, ані Бог не є зобов'язаний надавати своє милосердя кожному сотворінню без різниці, чи те сотворіння бажає і шукає його, чи ні. Із двома синами Ісаака Бог зробив пророчий образ, показуючи своє провидіння відносно кляси людей, що буде шукати дороги праведности і життя,

і також тої кляси, що візьме якраз противний напрям. Відносно цього є написано: “Яко ж писано: Якова злюбив я, а Ісава зненавидів”. (Римлян 9:13) “Яків” тут представляє ту клясу, що шукає Господа і знаходить Його і вірно служить Йому; і таких Бог любить. “Ісав” представляє невірну клясу, котра не зважає на Божу ласкаву провізію для людства. Бог предвидів ці дві кляси і Він також предсказав відносно того ж тому, що Він наперед знає усе: “Звісні од віку Богові всі діла Його”. (Дії ап. 15:18) Спевністю, що Бог предвидів клясу людських сотворінь, що відкинуть предложені Ним благословенства життя, і також предвидів клясу, що радо прийме Його ласкаву провізію. Отже виходить тоді, що ті сотворіння, котрі не мають бажання знати Бога і Ісуса Христа і не бажують отримувати Божі благословенства через Ісуса Христа, – не дістануть Його милосердя і Бог не силуватиме їх брати Його ласку. Чи може бути доказ цьому, що справедливість стосовно усіх мала би вимагати, щоби Бог силоміць накидав своє милосердя на всіх, хотя й Він знає наперед, що такі люди відкинуть Його ласку? Спевністю що ні! Справедливість це праведність, а несправедливість – неправедність. Доказ подальше наведений із натхненного слова Божого є слідуєчий: “Що ж скажемо? Чи вже ж несправедливість у Бога? Нехай не буде. Глаголе бо Мойсейові: Помилую, кого помилую, і змилосерджусь, над ким змилосерджусь. Тим же воно ні від того, хто хоче ні від того, хто біжить, а від милуючого Бога. (Римлян 9:14–16) Ця заява є зроблена у зв’язку з визовом, що Диявол зробив Богу Єгови, і так Бог відкриває свій замір надати своєї ласки тим, що приймають Його свідоцтво і доказують свою невинність до Єгови. Триматися того, що Бог є справедливий, і Він є зобов’язаний наділити милосердям кожного, є цілком незгідно і не на місці. Триматися того, що заради справедливості Бог є вимушений дати кожному сотворінню спасення через жертву викупу є не на місці, і цілком не поперте святим Писанням. Триматися того, що Бог зобов’язаний спасти всіх людей, щоби цілковито доказати свою Всевишність є повністю мильно і не поперте жодним авторитетом. Визов Диявола виставив питання щодо Божої спроможності поставити на землі чоловіка, котрий би добровільно залишився вірним і правдивим Богу тоді, коли чоловік буде підлягати пробі, що виставить Диявол. Що тичиться визову, то усі докази занадто показують, що Бог доказав, що Сатана – брехун і доказав свою Всевишність поза всякий сумнів в тому, що много людей до теперішнього часу затримали свою невинність до Бога. В Армагедоні Бог повністю зітре все те, що Сатана привів в

опозицію до Бога, і через те цілком доведе свою Всевишність. Отже кожен, хто добровільно користуватиметься Божим ласкавим даром, буде благословенний життям, і такий буде мати нагоду доказати, що лукавий визов Сатани є зневагою для Божого ім’я і Його слова, і що Сатана є брехун, а Бог – правдивий. Люди дісталися до великої трудности відносно викупу йдучи за теорією, що питання справедливості є замішане до цього.

43 Коли Бог засудив Адама умерти, тоді справедливність вимагала втрати Адамового життя. Коли Адам повернув до пороку, з котрого він і взятий був, тоді прикмета справедливості була цілком задоволена. Від тоді справедливості була задоволена всякого часу так далеко, як це відноситься до Адама. Потомки Адама справедливо потрапили під прокляття через наслідство, але поскільки вони не були самі під прямим засудом, Бог міг згідно того простягти своє милосердя до них. Це не було питання відносно задоволення справедливості через смерть іншого совершенного чоловіка, і смерть Ісуса не мала на цілі задоволити справедливості. Якщо би Єгова прийняв совершение життя Ісуса Христа яко задоволення справедливості, то це значило б, що чи присуд проти Адама не був задоволений або виллята кров – життя Ісуса мала двоєке задоволення; котре було б цілком незгідне і неможливе у Бога Єгови.

44 Тепер розглянемо цю справу з точки погляду любови: Бог несамолюбно постарався, і безсумніву, Ісус зробив угоду з Єговою, що Він повинен стати чоловіком, і що Він повинен положити своє життя, і що те положене совершение людське життя мало бути рівне тому, до чого потомки Адама мали дістати право і мали отримати від їх отця Адама. Коли та рівноцінність, цебто, совершение чоловіче життя Ісуса, і право до нього, – стала представлена в небі Богу Єгови, тоді вона становила ціну викупу всіх прав, котрі потомки Адама загубили з причини Адамового гріха. Отже отримання життя Ісусом Христом яко духове сотворіння і заплачення свого права до життя яко людське сотворіння зробило Його, відповідно до права куплення, властителем всіх потомків Адама, які пристосуються до Божих вимогів, а саме тих, що мають віру в Бога і Ісуса Христа і задовільняють правила опісля надані до керівництва всім, хто повірить. Жертва викупу Господа Ісуса Христа є відповідною ціною того, що Адам втратив; але вона не є заміною за Адама, ані не була дана з ціллю задоволення справедливості, а дана яко ціна викупу. Бог Єгова зробив Ісуса Христа “Отцем будучого віку” цебто, так сказати, тим, хто достарчає життя вічне. І на якій підставі? Тій, що люди пристосуються до Божих вимогів. (Ісаї

9:6). Тому є написано, що “життя є дарунком Божим через Ісуса Христа, нашого Господа”. (Римлян 6:23) Дарунок не може стати дійсним, якщо не зважати стрічу поглядів даючого і приймаючого. Інакше сказати, що запропоновання повинно бути зроблено. І той, кому є запропоновано, мусить добровільно прийняти ту пропозицію. Отже виходить, що коли чоловік, котрому пропозиція стала доступною, відмовляється або занедбує прийняти її, тоді дарунок той не поступає до нього. Тому жертва викупу стає ужита для користі лише тих, хто просить і охочо користується.

45 Як зазначено в святому Писанні, то всі люди впали під прокляття, котре мусило принести остаточно смерть, хіба що мала бути зроблена провізія для вибавлення. (Римлян 5:12) Бог ласкаво постарався, і поставив перед людством дорогу утечи від смерті і в той спосіб отримати вічне життя. Люди мусять вибрати чи остатися під прокляттям, яке справедливо спочиває на них, або скористати з Божої любови, доброти і ласки, пізнати і добровільно прийняти Божу ласкаву провізію спасення, через котру чоловік отримає життя. Спосіб утечи від смерті, і дорога до вічного життя є через Ісуса Христа. Бог положив Його яко основу, і нема іншого способу і імені за допомогою чого чоловік отримає життя. Лише ті, що вірять, що Бог зробив цю провізію, і що Ісус Христос є средством до спасення, можуть спастися. Через століття многі були приведені лицем до лица до Божої провізії для життя, але добровільно та свідомо відкинули її. Вони вмерли в своїх гріхах так, що прокляття залишається незмінним проти них. Нерозумним є припускати, що Бог поверне їх назад і дасть їм ще одну нагоду відкинути Його ласкаву провізію відносно життя.

46 Те, що тут є сказано, в найменшій мірі не протирічить твердженню святого Писання щодо висказаного Йоаном Хрестителем відносно Ісуса, а іменно: “Ось Агнець Божий, що бере на себе гріхи світа”. (Йоана 1:29). Це виразне заявлення не можна розуміти, що Ісус усуне гріх із всіх тих у світі, хто відмовиться скористати із представленої нагоди, але добровільно вибирає дорогу беззаконня, що означає цілковиту смерть. В прошлих часах було багато таких і зараз є ще багато таких. Слова Ісуса підкреслюють се, а іменно: “Бо не послав Бог Сина свого на світ, щоб осудив світ, а щоб спасся Ним світ. Хто вірує в Него не осудиться; хто ж не вірує уже осуджений; бо не вірував у

ім'я єдинородного Сина Божого”. – Йоана 3:17,18

47 Коли Ісус був на землі, Він рішучо осуджував фарисеїв і їх релігійних союзників вказуючи їм, що вони були дітьми Диявола і достойні смерті. Вважати, що жертва викупу буде стосуватися до таких противників Господа і Його царства означає заперечити щирість і правдивість осудження Ісусом таких лукавих одиниць. Любяча доброта і милість Єгови поширюється на всіх людей, хто охоче і добровільно вірить в Бога і вірно служить Йому і його любому сину, Ісусу Христу: “Хто мудрий, той замітить ті речі, і нехай зрозуміють милості Господні”. – Псальма 107:43

48 Є клас духовенства в “християнстві” котрі зарозумілі, що приймають слова єпископа із Бірмінгема, котрий говорить: “Історія гріха і упадок Адама і викуплення через Ісуса Христа є фольклором”. Ті люди, знані як “високі критики”, заперечують ціну пролитої крові Ісуса. Вони мають нагоду пізнати про Божу провізію о спасення але добровільно і свідомо оминають її і вводять інших в оману. Ці високі критики виставляють себе перед людьми як проповідники справедливості. Вони називають себе “докторами богослов'я”, “священнослужителями”, “єпископами” та іншими високими титулами. Вони є релігійністами і провідниками в релігійних організаціях. Вони замінили слово Боже на доктрини людей і таким чином вони зробили слово Боже безвартісним. (Маттея 15:6–9) Люди мусять вибрати одне з двох або слідувати за цими людськими провідниками і їх організаціями або згодитися прийняти слово Бога Єгови і Господа Ісуса Христа. Слідувати за релігійністами, котрі відкидають слово Боже, значить, що всі, хто так чинить залишається під засудом, що прийде на них по наслідству і є предметом Божого гніву. Незважати на цих мудрих людей світа, а звертати увагу на слово і остерогу Єгови і Його Сина Ісуса Христа, означає знайти життя. Святе Писання се виразно вказує: “Хто вірує в Сина, той має вічне життя; а хто не вірує Синові, не бачитиме життя, а гнів Божий пробуває на йому”. (Йоана 3:36) Всі через насліддя знайшлися під засудом смерті, але Бог постарався о єдиний шлях виходу і нема другого, а тому Ісус сказав: “Се ж життя вічне в тому, щоб знали Тебе, єдиного справдешного Бога, та кого послав еси, Ісуса Христа”. (Йоана 17:3) Напевно тоді кожен, хто бажає життя, буде пильно шукати пізнати, що Бог вимагає від людини щоб отримати життя вічне.

СУДЬБА РЕЛІГІЇ

[Переложено з англійської “Вартової Башти” з 15-го червня, 1939]

“Устами губить лицемір ближнього свого, та праведники рятуються своєю прозорністю”.

– Приповісті 11:9, англ.

Часть 1

Єгова повідомив Авраама про свою односторонню угоду відкриваючи цим свій замір установити правительство, через котре всі люди доброї волі зможуть тішитися вічними благословенствами. (1 Мойсея 12:1–3) Кожде сотворіння чи яка-будь річ, що знаходиться в опозиції правительству Єгови, являється з konieczности ворогом Всемогучого Бога. Сатана, “той вуж вікодавній”, Диявол, є архиворогом Єгови і давно тому Сатана вибрав релігію для зневаження Божого імя, з наміром відвернути людей від Бога. Очевидно він вибрав релігію для тієї цілі, що вона являється найбільш підступним средством до ошукування людей. При допомозі релігії Сатана зробив з людей багато лицемірів, і такі гіпокрити “ласкавими словами та благословенням обманюють серця нелукавих”. Можливо, що ніякий другий чоловік не був так добре навчений промовляти слова понад апостола Павла, котрий уживав їх же яко остереження до всіх людей, котрі щиро бажали ступати правим шляхом. Колись Павло практикував жидівську релігію, аж покіль Господь не відкрив йому правду і тоді Павло став Християнином і особливішим апостолом Господа Ісуса Христа. Він показує, що люди, котрі практикують релігію і навчають про неї інших, відвертають від Бога тих, що зважають на їх доктрини. Тому Павло писав до правдивих послідователів Ісуса Христа про це напominання, а іменно: “Благаю ж вас, браттє, остерігайтесь тих, що роблять незгоду та поблазні проти науки, котрої ви навчились, і вхилийтесь од них. Бо такі Господеві нашому Ісусу Христу не служать, а своєму череву; і ласкавими словами та благословенням обманюють серця нелукавих”. – Римлян 16:17,18

2 Що гіпокрит це гидота в очах Бога, то запевнення цього є записано в Божім слові. В книзі Йова є написано про те, що три релігiоністи прийшли до Йова, коли він був уражений хворобою і протягом періоду його терпіння, зробили удаваний вигляд, щоб потішити Йова, але в дійсності були для його страждань. Йов був дійсно посвяченим і вповав на Бога. До тих лицемірів Йов сказав: “Ось, він [Бог] убиває мене, та я не перестану надіятись, я бажаю лиш оборонити поступки мої перед лицем його. А се вже буде оправданням мені, бо ж підлестник чей же не явиться перед лицем у його!” – Йова 13:15,16

3 Йов був типом тих, що пізніше посвятилися Богу. Ті, що практикують лицемірство досягають успіху на якийсь час, але не надовго. “Бо й яку може мати надію лицемірний, коли вирве йому Бог душу його? Чи ж вислухає Бог клик його, коли прийде на його нужда?” (Йова 27:8, 9) В Божо-

му царстві ніякий лицемір не матиме жодної частини: “Щоб лицемір не царював, блазнячи народ”. (Йова 34:30) Письменники і фарисеї були релігійними проводарями жидів і вони научали людей наук людських хотіли вони називали себе, що вони є слугами Бога Єгови. З причини їхнього лицемірства Ісус опрокинув їх, і між іншими річами сказав до них: “Лицеміри, добре прорік про вас Ісаїя, глаголючи: Народ сей приближується до мене губами своїми, й устами мене шанує, серце ж їх далеко від мене. Та марно вони поклоняються мені, навчаючи наук заповідей чоловічих”. (Маттея 15:7–9 Ці Писання показують без жодного сумніву, що гіпокрит є гидотою в Божих очах і що релігія є гіпокритична.

4 Імя Сатани “вуж” означає зводитель, і він є великим зводителем інших, а особливо тих, хто гордиться своєю власною важністю, і тих, що є простодушні. Від часу Єви і до тепер, Диявол уживав релігію до зведення людей. Релігійні вчителі потрапили в западню Диявола, і він всегда уживав їх, щоб вводити в оману легковірних людей, змушуючи їх йти до цілковитої темряви. З народом ізраїльським Бог установив правдиве почитання Єгови в душі і правді, і Він головно остеріг від того, щоб люди оминали релігію, тому що релігія є сіттю Диявола. (5 Мойсея 7:16) Єгова установив з жидами правдиве почитання задля їх власної охорони і цим чином установив своє правило з тими, що хотять угодити Йому, і ті, що посідають Його благословення оминають релігію і почитають Бога в душі і правді. Жидівський народ занедбав зважати на Боже остереження проти релігії, тому що їх вожді були невірні до їх припоручення, і наслідок був, що Ізраїль впав в сіть Диявола і той нарід потерпів цілковите знищення. Такий є кінець всіх лицемірів. Господь заявляє, що “лукавий слуга” кляса прийме ту саму відплату, що назначена лицемірам. (Маттея 24:50,51) Ті, що дальше практикують релігію потім, як дістали від Бога відповідне остереження, напевно потерплять цілковите знищення. Таке остереження Бог велить дати у своїм назначенім часі тим, хто практикує релігію, щоб вони могли дістати нагоду відвернутися від релігії і служити Богу в душі і в правді.

ЙОГО ІМ'Я

5 У тій битві, що Сатана провадить проти Бога, стоїть замішане ім'я Всевишнього. Єгова є джерело життя, і від Нього походять всі благословенства. Сатана лукаво спротивився Богу шукаючи возвеличення для себе. В назначенім часі Єгова виразить цілковито свій гнів проти Сатани. Але

перед вираженням свого великого гніву проти Диявола, Єгова дає повне і цілковите повідомлення відносно цього факту. Задля цієї причини Єгова в початку сказав до Сатани: “Та тільки про те щадив тебе, щоб на тобі показати потугу мою, і щоб ім’я моє проповідано по всій землі”. (2 Мойсея 9:16) Ім’я Єгови, котре значить Його замір відносно Його сотворінь, мусить бути проголошене по всій землі зараз перед Армагедоном, в котрій то битві сила Єгови буде відкрита усім і принесе цілковите знищення Сатани і всіх його сил. Що Бог мусить ужити когось, щоб проголосити своє ім’я, то про це зазначено в святому Писанні, тому що така є Його воля. Тим то є написано: “Бог перше зглянувся, щоб з народів прийняти людей в ім’я своє”. Цю велику правду Він відкрив своїм слугам у назначенім часі, і під натхненням духа Єгови, Його слуга виголосив от сі слова яко ж написано: “Симон оповів. Як Бог перше зглянувся, щоб з поган [не-ізраїльтян], прийняти людей в ім’я своє. З сим сходяться слова пророчі, яко ж писано: “Після сього знов вернуся, і збудую намет Давидів, що впав і руїни його збудую знов і поставлю його, щоб остальні з людей шукали Господа, і всі народи, на котрих призвано ім’я моє, глаголе Господь, що робить оце все. Звісні од віку Богові всі діла Його”. – Дії ап. 15:14–18

6 Отже ясним є, що поступ програми Всемогучого був такий: Бог установив своє типічне правительство або нарід з Давидом, як своїм головним слугою на землі; Давид був типом на Ісуса Христа, правильного і правдивого володаря світа; типічне правительство виконало свою ціль і прийшло до кінця, в котрому то часі останній ізраїльський цар був скинутий і опісля, той тип зачав переходити у сповнення. Те типічне правительство скінчилося, і Ісус Христос прийшов як Оправдатель імені Єгови і Його представник, і зачав вибирати з між народів людей для Єгового ім’я, і коли ті люди стали вибрані, тоді Бог установив або збудував своє дійсне правительство з позатипічним Давидом, Ісусом Христом, як його Головою і Господом. Тоді послідувала робота Господа по вибиранню Його “інших овець”, котрі є знані як “велика громада”, і котрі призивають Його ім’я. Вся ця програма була знана і рішена Богом Єговою ще від самого почину. Ті пророчі слова, що були написані у святому Писанні відносно установлення правительства Єгови сповнились. Бог вибрав з між народів людей для свого ім’я, котрі—то люди, включаючи Рут і Естер класу, “останок”, є зроблені Його свідками, і тепер Господь Ісус Христос збирає до себе своїх “інших овець”, котрі призивають Його ім’я. Ціла програма має до чинення з ім’ям Всевишнього і принесе цілковите оправдання Його святого ім’я.

7 Чому ж тоді Бог вибрав з між народів “людей в ім’я своє”? Відповідь є ця, як показано в святому Писанні: це Він чинить для того, щоб вони могли

дати свідоцтво людям про ім’я Єгови і Його замір. Вони мусять бути свідками для імені Єгови, проголошуючи людям, що Він є Всемогучий Бог і єдине джерело життя. До тих вибраних і котрі тепер становлять останок Його людей на землі, Єгова каже: “А мої свідки,... ви..., що Я – Бог”. (Ісаї 43:10,12) Ті, що є вибрані не мають вибору, що вони повинні робити. Вони мусять бути свідками для ім’я Єгови пезважаючи на те, що якесь сотворіння може думати або говорити або чинити по відношенню до них. Воля Божа є, що це повідомлення мусить бути доручене народам землі повідомляючи їх, що Він є найвисший і що Його ім’я є понад усі імена і що в Армагедоні Він знищить усіх, що даліше противляться Йому. Ті так вибрані одиниці є названі у святому Писанні як “люди прибрані”, “люди для цілі”. Для якої цілі? Щоб звіщати хвалу Богу Єгові через проголошення Його ім’я і Його царства. (1 Петра 2:9,10) Цим свідкам, т. є., людям вибраним для Його ім’я, є припоручено Господом Єговою проголосити “день пімсти [оправдання] Бога нашого”. (Ісаї 61:1,2) Коли ж мусить бути виконаний цей спеціальний приказ? В часі повернення Ісуса Христа, позатипічного Давида, коли Він появляється і установляє царство Єгови. Великий позатипічний Давид, Ісус Христос повернувся в 1914 році н. е., а в 1918 році Він прийшов до храму і тоді зачав відбудовувати Сион, відносно чого всі Божі пророки передсказували. (Малахії 3:1–3; Псалма 102:16) Повернення Ісуса Христа, і почин Його царства, була і є доброю новиною або євангелією для всіх, що люблять праведність. Тому Господь дав цей приказ людям вибраним для Єгового ім’я, а саме: “І проповідуватиметься ся євангелія царства по всій вселенній на свідкування всім народам, і тоді прийде кінець”. – Маттея 24:14

8 Повисший текст в Діях ап. 15:14–18 показує, що лиш ті одиниці будуть збавлені до і під час Армагедону, котрі становлять класу царства і класу великої громади. Відносно установлення того царства є вповні підтверджено слідуєчим текстом: “І пішле наперед проповіданого вам Ісуса Христа, котрого мусіло небо прийняти аж до часу новонастання всього, що глаголав Бог устами всіх святих своїх пророків од віку. Мойсей бо до отців промовив: Що пророка підійме вам Господь Бог ваш із братів ваших, як мене. Сього слухайте у всьому, що глаголитиме вам. Буде ж, що всяка душа, котра не слухатиме пророка того, погубиться з народу. І всі пророки від Самуїла й після сих, скільки їх промовляло, також наперед сповіщали про дні сесі”. – Дії ап. 3:20–24

9 Очевидно ясним є із повисшого текста, що слова “новонастання”, або “відновлення” (А.П. В.), тут не відноситься до людей, котрі впали з причини гріха; але це значить відновлення царства, яке впало, і про котре всі пророки передсказували в пророцтвах після Божого приказу. Ус-

тановлення царства є важною річчю в оправданню Єгового ім'я і ті, що призивають ім'я Господа, тоді отримають благословенну нагоду бути послухними Йому і отримати життя вічне. Це і є те царство, якого вірні старинні мужі виглядали, і надіялись на його прихід і з причини їх віри і надії вони переносили всякого рода переслідування, однак залишилися вірними і правдивими Богу Єгови. (Жидів 11:14–16) Щодо шляху, то відновлення або установа "царства котре упало", маєтсья на увазі відновлення усіх правд відносно царства, котрі були заховані з причини звернення людей до релігії і відвернення від правди. Отже святе Писання безперечно показує, що релігійністи не мають частки в царстві Божім але знаходяться в противенстві до нього, і що ті, що практикують релігію в ім'я Бога і в ім'я Ісуса Христа є гіпокритами.

10 В повисшій тексті, Дії ап. 3:19,20, апостол сказав: "Прийде час покріплення від лица Господнього". Цим робиться натиск на факт, що другий прихід Господа і царство є вайважнішою наукою Біблії, бо через царство стане оправдане ім'я Боже. Тому Його прихід і Його царство є часом найбільш великого підкріплення всім, хто знаходиться по стороні Єгови, спершу для тих, котрі покликані після Його заміру бути членами Христа, а потім для "інших овець" Господа, Йонадабів, котрі збираються тепер до Господа. Останок і Йонадаби як співтовариші тепер радуються разом у виконанні задач, які дав їм Господь до виконання.

НЕНАВИСТЬ

11 Головно по 1918 році посвячені одиниці, котрі дійсно і на правду посвятилися Богу і Його царству, сповняючи приказ йшли проміж людей проголошуючи ім'я Всевишнього і Його царя і царство. Оголошення цих великих правд відносно Бога і Його царства під Христом відкрила мильний напрям тих, що практикують релігію. Правда викрила, що релігія це обман і сіть. Релігійністи, будучи роздратовані правдою скаржаться, що свідки Єгови провадять кампанію ненависті і хотять зробити інших їх ворогами. Свідки Єгови не є зайняті в жодній кампанії ненависті. Вони не займаються полемікою і не воюють з людьми. Вони не мають схильності чи бажання шкодити людям. Вони ділають точно в послушенстві до Божого приказу проголошувати Його ім'я і Його царство. Вони не мають ненависті до людей; але вони ненавидять зло і лукавство, котре зневажає Боже ім'я і стягає горе і терпіння на людей. Вони ненавидять те, що Бот ненавидить, а Бог ненавидить лукавство; як писано: "От шестеро речей, ненавидних у Бога, ба семеро, гидких душі Його; се очі горді, язик, що лжу сплітає, руки, що кров безвинну проливають, серце, що кусє лихі задуми, ноги, що біжать сквапно до злого, се свідок, що

ясить – видумує неправду, та незгоду між браттями розсіває". (Приповісті 6:16–19). Це ті, що практикують релігію, дають собі волю в ненависті своїх ближніх, що голосять правду.

12 Всі, що люблять Бога ненавидять зло або лукавство, але вони не мають ненависті до людей, котрі були запроваджені в лукавство Сатаною, лукавим ворогом. (Приповісті 1:7; 8:13) Про властивий стан серця всіх, що люблять Бога є зазначено через пророка в цих словах: "Заповідьми твоїми розумним став я, тому ненавиджу всяку стежку лживу. В кого серце подвійне, ненавиджу, і закон твій люблю. Тому всі прикази Твої вважаю зовсім правими; ненавиджу кожду стежку лживу. Брехню ненавиджу й гидую нею; закон твій люблю я". – Псалма 119–104,113,128,163

13 Чесний чоловік ненавидить все, що шкодить подібним йому сотворінням і що зневажає ім'я Всемогучого Бога. Він не має ненависті до жодної людини, тому що та людина була спонукана практикувати певну релігію, але він ненавидить релігію із-за тієї причини, що релігія це обман і зневажає Боже ім'я і робить велику шкоду людству. Релігія є витвором Диявола впроваджена до діяльності, щоб зневажати Боже ім'я, і для тієї самої цілі він ошукує людей і спричиняє їм шкоду. Лишень правда може увільнити людство із цього стану сліпоти і тому ті, що проголошують правду після Божого приказу, чинять добро. Свідки Єгови люблять людство і по тій причині вони стараються повідомляти людей про те, що є для їх найкращого добра. Свідокство, що дається свідками Єгови, котре відкриває дволичність і крутарство релігії, дається тому, що така є воля Божа. Їхнє свідокство не є їх власне, але те, що виходить від Єгови. Якщо одиниця каже своєму ближньому, що лев є близько і може напасти на нього, щоб знищити його, то спевністю, що це повідомлення не є дане із-за ненависті до свого ближнього, а з-за любові до нього. Каже святе Писання: "Диявол, як лев рикаючий, ходить, шукаючи кого пожерти". (1 Петра 5:8) Диявол є уподоблений до великого лева і він ходить поширюючи релігію як своє головне средство, щоб стягнути знищення на людей. Отже найкращим добром для людей є те, щоб вони були остережені про Диявола і його обманливі доктрини та способи, через котрі запроваджує їх в темряву та знищення. За те, що чоловік є католиком, протестантом чи жидовином, то нема причини і без сумніву нема вимівки, чому б такий чоловік мав бути зненавиджений. Свідки Єгови, ділаючи після приказу Господа, несуть ті правди до католиків, протестантів, жидів і всіх інших, що мають вуха до слухання, щоб вони могли пізнати, що Єгова є єдиний правдивий Бог і єдиним средством до життя, і що Ісус Христос є Його великим Оправдателем і розпорядителем життя людей.

(Далі буде)